

Bergsnalið.

3. blað.

Laugardaginn, 8. desember

1894

Forlegur sannleikur.

Litum ís þó fyrst að roða, hefi þú gítt mér far um að veita góðleik allu því, er að sjómennsku lýtur, gæti því sem mér hafa gefist löngferi til.

Þótt er því nokkuð margt af þeim bláum, sem einkum tilheyrja sjómennsku og fístaiveidum hér milli árna, sem þú gettalad um af kunnugleik að meira eða minna leysi. Hér dylst ekki, að það er mörgu aðalavant, sem mandsýnleyst voru að laga. En í þetta tím er þú aðeins að tala um eitt atviki, sem þú veitst enn til að mér hafi athugað, en sem þú hefur mikla þjáningu. Þú ert að leita roða að því, að meðhöndlum fístaiveidum hafi áttid mónum að lana og þú ert að benda á einfalt ríð til að komu í veg fyrir að svo verði gætt leiddis.

Allir vita, að löstinur eru löstinur liggja lausar í opnum laupum, af því hefur leitt, að þegar skip hefur komið eða því hefur kvælt á fundum, hafa löstinur á augnabliki farid ír laupum, kveðst undir eins í manna, skipid, farvitum og sjávarbotnum, haldid þessu öllu föstu þangaðtil meirihluttum af skipi-

höfnum var dauður, skipid lifað í sundur og áll bjargrót orðin ómöguleg. Þessu til sömmunar ertu þú að segja ykkur sammar sögur af nokkrum tilfellum, sem hér hafa komid fyrir.

Þegar Eilífi Þorhardsyni, sem er í Ameríku, barst á 26. mars 1881, stóf svo á, að í sama bili, sem báturinn sók á miðju sundi, gjórdi ofsarok á útsunnan, löstinur hjeldu honum fastum í brinnu langan tíma, en þess að hann ferdist nokkuð ír Skól; en hefti hann þar á milli verid laus, hefti vindurinn og brinnid fleggt honum inná venni sljettu lón og þá einleigu állum mönnum orðid bjargat; en þarna máttu fleiri tegid manna, í fávra fadma þjarlegt, hotfa á bátinn veltast í brinnu, sjá manna ynnist á hjálum eða imarum í bátinum, hegra veinid og dauðid höllin, en þess að geta nokkuð að gjórd - því allt var ómögulegt - fyrir en báturinn barst yfir langan tíma inn á útsun nefut lón, - en - þá voru líka 4 menn (af 6) dauðir.

Þegar Eijúlfur Þjarnasyni í Þinnonarskúlu barst á 7. nóv. 1892, voru það löstinur, sem flakstid utan um mannum sem drukknaði (Þeim sal. Halldóroson frá Raftarhól) og þessu sem björgudu hinum mönnum, kvættu undu mest undan því, að ná Eijúlfur ír

lörðumum, sem hann var svo rann-
lega fjátredur í, að þeir gátu með namni
indunn skorið þos utan af honum.

Þálfir voru þeir komnir í Bersýni-
legu eifs háka við þetta.

Allir minna vísit ofarorðit,
sem var 25. mars 1891, þegar Sigurtur
sál. Grímsson í Þroz og öll hans skips-
höfn drukknaði; þá stóð vindur
því nor af landi, en sámt heifdið
skípið erbert úr stöð, heldur var
að veltast þar sem brúin var mest,
þau gættu allir mennirnir voru hafnir
er fyrir góðri stund. Þar var því
ónoðulegt að bjarga meinum.

Alli það hafi ekki verið Lóðinnar,
sem mest loftu fyrir björguninni
þegar þú ert þá barst á 12. apríl
18. og einn í fyrsta vedur, þegar
mennirnir drukknuðu 8da og 11da
apríl? Það minnir mig að þú
hafi leyst. — Það er nokkur óður
máli að segja ef menn hefðu ítt, eins
og átti sjer stöð 28. maí 1881, þegar
menn flutu út og drukknuðu bjá'innar
í Gardhúsum (þá í Þuzum); sta þegar
skíp ferst utarlega á botnum einn
einnig átti sjer stöð þegar Þomundur Þarðar-
son drukknaði, 21. apríl 1886; þau getur
þar borit sig, að Lóðinnar hefði nokkur
lengi í miðjum sjó, áður en þó festast í
botnum. En — er mið entai allt þetta
nóg til að sanna það, að Lóðinnar, af því
þó er í opnum laupum um, hafa oft gótt
mönnum ónoðulegt að bjarga og þannig dreytt
marga þvira, er í sjónum hafa farið minna á
20 árin? Er þó ekki líni til og málkonu
að við lögun þetta, ef það er? Jú, samar-
lega! Og það er mjög auðvelt og kostnaðar-
litt: að hafa draglök yfir laupum um,
svo Lóðinnar fari ekki í þeim; hvort þú sem

þeir flonjatt og veltast í Skepsinum eða sjón-
num. Ekki dugir að hugsa um að hafa lokid
yfir þeim árin þegar formanninum vörð
hottuvon; það yrdi til þess að því yrdi minna
steytt og þess vegna oft í undanrætti og gleypu.
Linnir háðlar missku þá og auðvitað hug-
inn og góti það auðveldlega ortit að
ljóni; heldur stli það að vera almennt,
bindandi regla, sem aldrer mætti útaf
bragða, hvort sem ^{vetur} vori gótt stur eigi, hokku-
von eða öllu virtist vel borgit. Þessu
ætti að koma á með löggilttri samþykkt,
og leggja í lóðrennin vit, ef útaf vörð brugtu.

Þú vona, að þessar fáu línur verði til
þess, að allir góðir og skynsamir menn umi-
njer sammalis í þessu, sem sagt þessu vörð
og þá afast þú erast um, að vel þinn og
frankvænslin fylgjast að, til að koma
þessu þýðingarmála máli í heppi leyp-
horf fyrir notu vortu. Þú góðvörð
og beudlingar í þessu átt og yfir hófuð
að öllu, sem til gagns má verða, tek þú
þessu hendi í blót þetta.

Þú enda svo þessar línur, um þetta
áttit, en hef í byggju seinna meir að
minna á ymistlegt fleira við útsjandi
sjónaustu og fiskiveidum.

Með virðingum!
Jón Pálsson.

Fáin vörð um kjörfundarstað Árneshöfna.

Með því að þú hefist leyst að „Bergsmálið“ minni
vörð yms þau mál, sem á dagtöru er í Árneshöfna
eða einlegt er að vörð rædd innan íkannu, vil þú
þetta ritstjóri þess að þú gættir fylgjandi liti um þinn
í blóðum.

Einu og þannig er, em kjörfundir til alþingis og
þingmála fundir ofl. í Árneshöfna haldur að þessum
gerði, í húskofa einum norður í heiti íkannu-
fá þannu; kof þessu þessu stund þar síðan 1846.

Smá viðgjörðin kunnar að hafa átt eja stöð sitan en
stórinni hefur enni verið breytt frá því upphaflega.

Ekki er átrúlegt að húsid hafi upprunalega þótt vel
við hafi rísta líta, meðan minni áhugi var á eð lara ja
opin bera fundi. Nú er þetta nokkurt breytt frá því áttu
var og kom það ljáast fram á kjöfundinum hausti
1892; var það frá fjölmennara en nokkurntíma hausti
útur verið eða nál 170 á fundi og eini fleiri máttu þar
á vor. Þís þetta mun tala aðeins 30-40 manns;
það er með litlum fjöggra ríðu gleggja á öðrum
stapni og mjög ánoykt í alla stöti; það er því ekkert
færda þó kunnur finnist það eini húsodid
í þessari kyrtu og eini er, sem betur fer, vorandi
áhugi manna mun að breyta því sem fyrst, því
vona má það ekki vera lengur; það kemur oft
fyrir að stormar og úlvindir gleysa um það leyti
sem fundir eru haldnir þar og þar af leiðandi er eitt
únoögulegt að halda rotur undir brenu lofti og þessu
þó því að fara fram inni. Atti þetta að vera eini
og það er gati ándveldelega þoo farit að margir þeirri
er á fundi vöru. Þotu algjörlega á mis við all rotu-
höld og lítlegt er að þeim sem úti vöru þrakti niður
því í seft að bíða og leitundu stjólis á þá munum
í þring eða fösu þessu alveg á burt og losunum
þannig er að greiða afkvoti í fundi þessu.

Sumir kunnar eini að segja að þetta komi enni fyrir
ef vort er betur fundarvögunum og það er eini
mitt sem er seft; en af hvortu mundi það koma?
Meyri öðru en því, að manni þreytu eja enni
til að hynna úti minni af deginum; þeir vöru
því kyrtir heima og fösu hvort. Gati það svo
farit að einhverj sá yrdikosiun er almanningur
svört vildi. Af þessu hljóta manni að eja að óá-
nægjan með húsides á miklum vörum bygg,
enda hefur komid til tals að breyta því, en á
hvortu hót, en manni eigi ástáttir mun
enn þvi. Ekki hafa stjörpt þar í d flösku.

Fyrir flöskunum vill láta byggja upp nýtt
fundarhús á sama stöð og hafa það svo stöð að
það lani að minnstakosti 100-150 manns.
Viti í þís þetta atti stjörptur er kortu, en

þessu og aðflutningi á vörum vörumandi
þreytur. Þessi flöskunum vill láta halda
fundir þessa á Eyrbakka og nota til þess stöla
stöfumar eða þá að fá Goodtemplarabúsíð eini
til þess, ef stöfumar þessu af litlar. Þessu
vörum segja og, að á Eyrbakka eja mjög fjöl-
manni og vörum fundir því vörum betur sött
er það en annar stöta, d. d. í Þraungardi.

Þessu þó hvið eðari kunnar að hafa
allmikil til síns máls, get þessu verið
þessu vörumandi að svo stöddu og halda me
þessu að fyrri tillogunni: að hafa
fundir í Þraungardi og skal þessu skýra
þá sköðum minni: því með þessu
örðum. Þessu meðmáli með því að
hafa fundir í Þraungardi me
þessu og þessu helja það, að sá
stadir liggur mitt í fjölmennara
hluta stjörum og þessu eini
göður þessu fyrir hesta og er það
mikill kostur. Þessu brenni kom
þessu þessu, hefur stadir þessu
reynat eini heitugri en áður.

Eyrbakka, sem kjörstað, má helit
helja það til gildis, að húsruun
mundi þar ódepara; sámt vil þessu
ekki gýra ráð fyrir að Good-
Templarabúsíð þessu til slíkra
funda því heit er við að einhver
þessu stöðit þar eini,
ef búið veru opnar um kjörstað,
sem þessu til stjörpt. Að þessu stjör
lokadar getur orid mjög þessu.

Þessi migildandi þessu til
alþessu sýna það, að eini vör
er til að fundir yrdur betur söttir
því fundarstadium yrdi: Eyrbakka
því eðri brennastjörpa þessu dema
hafa þessu þessu þessu komingarétts
og er nasta lítlegt að til
þessu komit á það þessu eini.

